

Oslovujeme tímto veškeré střílnice, střílecké kluby, majitele prodejen zbraní, jakož i ostatní podnikatele v tomto oboru...

A s nimi také i všechny střílce, myslivce, vyznavaje airsoftu, paintballu, military stylu a pleny klub!! vojenské historie...

Ale i majitel většího nože, pi uživatele jakéhokoliv (zatím) běžného sebeobraného prostředku...

A v!!bec, všechny spoluobčany zdravého rozumu...

Nedávno jsem takhle seděl a koukal se na jednu ze svých nových zbraní – a v tu chvíli jsem si představil, že by mi je jednou měli sebrat. Ale ne, že bych něco provedl, ale jen tak, z politické zvl!!le „pán!! shora“ pi ve jménu jakési módní politické korektnosti, ženoucí se jako velká vlna v rozlípných souvislostech celou sjednocenou Evropou. Já o své zbraně rozhodně p!!jít nechci. Ale proti tomu jednou (a to že to p!!jde, je jisté a nemá nic společného s nčjakými apokalyptickými vizemi, spíše jen selským zdravým rozumem...) sám zhora nic nesvedu. Stejně tak, bude-li nás deset, nebo i sto pi tisíc. Shrnu to: potřebuji k tomu VÁS VŠECHNY. Musí nás být jednou statisíce – taková síla lidí a i politický tlak se popítá. Nejen v nčjakých ý echách, ale už má pořádnou váhu i v takové organizaci, jako je Evropská unie. Až se zas najde populistický politik, co se namísto zákazu bojových ps!! pi omezení násilných popítapových her zapne zajímat o vždy vdčpné téma zákazu soukromých zbraní (zvláště, p!!jde-li nčjaký nešťastný masakr, jako na Slovensku v Devínské) bu² me prosím nachystaní – mčjme už v té době nejlépe již nčkolik set tisíc podpis!!!. To je už řádná ukázka v!!le obrovské masy lidí, se kterou se musí už opravdu popítat. A o tom je p!!ci demokracie, i když s námi politici pasto tuto hru vedou všelijak... Nejméně jim to pak vezme chuř politicky se dotýkat „ožehavého“ tématu, které u velké části společnosti m!!že ovčlčnč vzbudit odpor. A o to vlastně jde...

Máme toho zkrátka dost a zkusili jsme konečně prostě NČCO DČLAT. A vytvořili jsme petici, která vyjadřuje, co chceme a o co tedy rozhodně nestojíme. A která také má potřebné regule a kterou pak budou muset brát v úvahu a včnovat (možná řádně sklčpčjč zuby...) patřičnou pozornost...

Posu² te sami, zda jí má smysl podepisovat, posílat, dále šířít, atd. My jsme přesvědčeni, že ano. A proto apelujeme na Vás: nedovolte, aby lenost, pohodlnost pi prostě jen jakýsi pocit: „to zařídí doufám někdo jiný“. Anebo: „mč se to netýká“, pi „snad nejhorší nenastane“... Nikdo jiný to, jak se zdá, nčjak zárapně nezařídí. Nep!!jde nčjaký mesiáš (a tím spíše nčjaký „osvětový politik“). A týká se to opravdu všech, co mají zbraň, nejen lidí, co jí mají pro účely sebeobran, ale i sportovních střelc!!!, myslivc!!!, atd. Nebo i takových skupin, jako jsou vyznavaji airsoftu - i oni totiž mají totiž zbraně – i když kategorie D, tedy prozatím (nebo dokud někdo s puškou, naprosto podobnou reálné, udělá banku pi unese autobus...). Bude to ale mazané, na to se p!!pravme. Dle systému „postupné okrajování koláče“ zpobátku okleští jen jednu skupinu z právě jmenovaných, ale na ostatní pochopitelně dojde řasem zákonitě též. Je to jak již s těmi pašíky, co prostě čekají, který p!!jde dříve a který o něco později... Na jatkách skončí tak jako tak. Stápi p!!ci jen trochu zdravého rozumu: není p!!ci donekonečna možné, abychom měli lepší „zákon o zbraních“, než například v New Yorku pi Kalifornii – a i tito jsou zaštitěni tzv. 2. dodatkem ústavy o právu občana USA na zbraň. O to pak více, že jsme stále více pod vlivem zemí, ve kterých se kriminalizují i nože, nebo ženské nemohou nosit ani pepřové spreje, když jsou veřer temným parkem dom!!!. Možná proto vysvětluje ve vlastním zájmu d!!ležitost takové petice pro všechny „ty ostatní“ – tedy míněno ty, kteří zbraně nemají, o ně nestojí, pi se jich bojí pi je p!!mo odsuzují – i oni po urpité osvětě

zjistěte mohou pochopit, že se jich to také týká. „Oni“ si totiž ve své bláhovosti myslí, že se jich prostě nějaký „zákon o zbraních“ netýká... Omyl. Jde jen o to, co se tam pak napíše, že je zbraní – v Holandsku například do něj zapracovali předměty, které by do té doby jen sotva mohlo někoho napadnout, že se někdy budou zakazovat – nejen zmíněné spreje či nože, ale i dokonce termíny jako „hole“ a to už zavání, uznejte žádnými nesmysly – přesto za klacek v ruce tam občan může být perzekuován asi dodnes. Racionalita vlád jde pak v takových případech stranou – oni jednak možná budou mít zbraň vždy v rámci svého vlivu a peněz (jako nyní například v Rusku) a také oni, případně i jejich rodiny mají zpravidla ochranky a bydlí v dobře hlídáných, nanejvýš bezpečných obydlích a pvtřích...

Zkusme to prosím... Možná to nevyjde, ani přes největší snahu a úsilí. Ale jednou si můžeme říci: alespoň jsme to zkusili... A nepekali jen pasivně, „jak to dopadne“, nebo se nevysilovali v nekonečných vzájemných diskuzích na stejné téma, co stejně nemají větší význam – jednak se obvykle vedou jen mezi těmi přesvědčenými a pak také k žádnému výsledku prostě nevedou... A nakvašené projevy z hospody (či v lepším případě státnice) směrem k vládě, parlamentu či dokonce Bruselu, jsou jen k smíchu... Zkrátka pro nás jsme jen nějaká hlava, co se nikdy nespojí... Zmínění veřejníci, kteří v ohradě jen trpčlivě bekají, co se s nimi stane – a takové nás, pochopíte, chtějí také mít... Oblblé, a bezradné...

Pro mě osobně zbraně v životě znamenaly moc – po dlouhá léta jsem upil tisíce policistů a příslušníků rozličných bezpečnostních složek užívat zbraň, aby v kritické chvíli mohla chránit jejich život. Coby zkušební komisař jsem stál u cesty dalších tisícovek těch, co si opatřovali zbraně pro soukromé účely a skutečně se podle svého nejlepšího vědomí s vědomí snažil posuzovat, kdo má a nemá skutečně mít nárok mít u nás zbraň. A psal i knížky o tom, jak se zbraněmi trénovat a co neefektivněji a zároveň nejbezpečněji je používat... Někdo by tak mohl říci, že vše výše dělám jen ve znamení své obživy. Není tomu tak. Dokázal bych se, pevně věřím, žít i bezpočet jiných věcí. Zbraně jsou ale pro mě nejen srdečné záležitosti, ale také součástí jakýmsi symbolem svobody. A i pro to by nám měly stát.

Podumejte a případně konejte – nyní je to už jen na Vás. Tedy jen na každém z Vás...

Děláte to konečně sami pro sebe...

Mgr. Pavel Černý